

РЕШЕНИЕ

№ 6974

гр. София, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **11966** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 27 от Закона за общинската собственост (ЗОС).

Образувано е по жалба на „Арт декор 2004“ ООД срещу Заповед за отчуждаване на поземлен имот № СОА21-РД40-145/03.11.2021 г. на кмета на Столична община и срещу Заповед за отчуждаване на поземлен имот № СОА21-РД40-146/03.11.2021 г. на кмета на Столична община.

В жалбата се излагат оплаквания за немотивираност на оспорваните две заповеди, тъй като не са индивидуализирани отчуждаваните части от имота. Счита, че при издаването на актовете не е съобразно изтичането на сроковете по чл. 208 ЗУТ, което е пречка за отчуждаване на имота. Излагат се съображения, че обезщетението не е равностойно и справедливо. По тези съображения се иска отмяна на двете заповеди. Претендират се разноски.

Ответната страна – Кметът на Столична община, чрез своя процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендират се разноски.

Административен съд София - град, след като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От представения нотариален акт № 34/01.12.2020 г. се установява, че „Арт декор 2004“ ООД е собственик на поземлен имот с идентификатор 68134.4082.6452 по КККР на [населено място].

Съгласно скица на поземлен имот № 15-242568/09.03.2021 г., издадена от Службата по геодезия, картография и кадастър – С., имотът на жалбоподателя е нанесен в одобрената със Заповед № РД-18-15/06.03.2009г. на изпълнителния директор на АГКК кадастрална карта с идентификатор 68134.4082.6452, с площ от 376 кв.м, трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – за друг вид застрояване.

С Решение № 551 по Протокол № 45 от 29.07.2009 г. на Столичен общински съвет (СОС) е одобрен подробния устройствен план – регулационен план на м. „М. I“ във връзка с реализацията на обект „Изграждане на [улица]от о.т. 148 през о.т.152-165-166 до о.т.167 и от о.т. 148 през о.т. 136-126-109 до о.т. 104 и о.т. 148 през о.т. 139-125 до о.т. 137, район М., [населено място]“. Това решение на СОС по реда на чл. 129, ал. 1 ЗУТ е разгласено чрез обнародването му в Държавен вестник, бр. 68 от 25.08.2009 г., като по делото липсват данни да е оспорвано, т. е. същото е влязло в сила на 09.09.2009 г.

С писмо изх. № СОА21-ТД26-1033 от 29.01.2021 г. на кмета на Столична община, в съответствие с разпоредбата на чл. 22, ал. 3 ЗОС и във връзка с провеждане на отчуждително производство на поземлени имоти, отредени за реализация на обект – публична собственост съгласно ПУП, попадащи в обхвата на обект: „Изграждане на [улица]от о.т. 148 през о.т.152-165-166 до о.т.167 и от о.т. 148 през о.т. 136-126-109 до о.т. 104 и о.т. 148 през о.т. 139-125 до о.т. 137, район М., [населено място]“, е възложено определянето на равностойно парично обезщетение по реда и условията на чл. 22, ал. 5 и сл. от ЗОС, вр. с § 1 от ДР към ЗОС, на поземлени имоти с посочени в писмото проектни идентификатори, предвидени за отчуждаване. Под т. 5 в писмото е отразен поземлен имот с проектен идентификатор 68134.4082.6500 (застроен) и сграда с проектен идентификатор 68134.4082.6501.2, представляващи реална част от имот с идентификатор 68134.4082.814.

Съгласно Удостоверение изх. № 07-00-647/26.03.2021 г. на Г. С. и комбинирана скица за пълна или частична идентичност поземлен имот с идентификатор 68134.4082.6452 попада в част от УПИ Х. – 814 – за жилищно строителство, кв. 13а, от УПИ I – за локална градина и озеленяване, кв. 13а и от [улица] по действащия план за регулация на м. „М. I“, одобрен с Решение № 551 по Протокол № 45 от 29.07.2009 г. на СОС, т. е. процесният имот на жалбоподателя попада в обхвата на обект: „изграждане на Митрополит С. С.“.

По делото е представено удостоверение изх. № 07-00-1273-(3) от 10.01.2022 г. на Г. С. и други писмени доказателства (комбинирана скица от м. януари 2022 г., от които става ясно, че исторически имот с идентификатор 68134.4082.814 е включвал изцяло поземлен имот с идентификатор 68134.4082.6452.

Изготвена е скица – проект № 15-1194640/03.11.2021 г. на СГКК за изменение на КККР, с което реални части от поземлен имот с идентификатор 68134.4082.6452 са нанесени като поземлени имоти с проектен идентификатор 68134.4085.6512 с площ от 10 кв. м. и проектен идентификатор 68134.4085.6511 с площ от 39 кв. м.

Последвало е изготвяне на две експертни оценки от 13.08.2021 г. за отчуждаване на поземлен имот с проектен идентификатор 68134.4085.6512 с площ от 10 кв. м. и на поземлен имот проектен идентификатор 68134.4085.6511 с площ от 39 кв. м. В двете оценки е отразено, че възлагателното писмо за извършване на оценките е от 17.12.2020 г., но при оценяване на имотите е взет периода от 29.01.2020 г. до 29.01.2021 г. В експертните оценки е предложено парично обезщетение в размер на 2

800,20 лева за имот с проектен идентификатор 68134.4085.6511, както и 718 лева за имот с проектен идентификатор 68134.4085.6512. В доклада на оценителя е посочено, че за определяне на пазарната стойност на земята е използван сравнителния (аналогов) метод, като за аналози са определени 3 броя сделки с имоти (нотариален акт № 73/15.05.2020 г. и нотариален акт № 34/16.09.2020 г., като за втория е отразено, че се касае за две сделки с различни идеан части) и попадащи в устройствена зона „Жс“. Не са оценени трайните подобрения в имота, поради липсата на представени документи, установяващи техните характеристики.

На основание чл. 25, ал. 1 ЗОС от ответника е изготвено обявление до собствениците на недвижими имоти, отредени за улица – публична общинска собственост за предстояща процедура по отчуждаване, във връзка с реализация на обект: „Изграждане на [улица]от о.т. 148 през о.т.152-165-166 до о.т.167 и от о.т. 148 през о.т. 136-126-109 до о.т. 104 и о.т. 148 през о.т. 139-125 до о.т. 137, район М., [населено място]“. В т. 6 и т. 7 от обявлението се информира „Арт декор 2004“ ООД за предстоящото отчуждение на имоти с проектни идентификатори 68134.4085.6511 и 68134.4085.6512, съставляващи част от имот с идентификатор 68134.4082.6452.

Обявлението е публикувано на 16.09.2021 г. във в. „24 часа“ и в. „Софийски вестник“. На 15.09.2021 г. обявлението е поставено на информационното табло на район „М.“ – Столична община, а на 17.09.2021 г. обявлението е поставено и на информационното табло на Столична община, за което са съставени констативни протоколи. На 15.09.2021 г. е публикувано обявлението в раздел „Отчуждаване“ на интернет сайта на Столична община, за което са представени писмени доказателства.

В обявлението е включена информация, изискваща се съгласно чл. 25, ал. 1 ЗОС – предназначение на имотите съобразно влезлия в сила, съответно одобрен подробен устройствен план по чл. 21, ал. 1 ЗОС; основание за отчуждаване; вид, местонахождение, размер и собственици на всеки от имотите, които следва да бъдат отчуждени и размерът на дължимото обезщетение.

Във връзка с проведеното отчуждително производство е издадена първата оспорена Заповед № СОА21-РД40-145/03.11.2021 г. на кмета на Столична община, с която се отчуждава поземлен имот с проектен идентификатор 68134.4085.6512, с площ от 10 кв. м., представляващ реална част от имот с идентификатор 68134.4082.6452, което е във връзка с реализация на обект: „Изграждане на [улица]от о.т. 148 през о.т.152-165-166 до о.т.167 и от о.т. 148 през о.т. 136-126-109 до о.т. 104 и о.т. 148 през о.т. 139-125 до о.т. 137, район М., [населено място]“, съгласно действащия регулационен план на м. „М. Г“, одобрен с Решение № 551 по Протокол № 45 от 29.07.2009 г. на СОС, предвиждащ изграждане на обект публична общинска собственост. Със заповедта е определено обезщетение в размер на 718 лева.

Последвало е издаване и на втората оспорвана Заповед № СОА21-РД40-146/03.11.2021 г. на кмета на Столична община, с която се отчуждава поземлен имот с проектен идентификатор 68134.4085.6511, с площ от 39 кв. м., представляващ реална част от имот с идентификатор 68134.4082.6452, което е във връзка с реализация на обект: „Изграждане на [улица]от о.т. 148 през о.т.152-165-166 до о.т.167 и от о.т. 148 през о.т. 136-126-109 до о.т. 104 и о.т. 148 през о.т. 139-125 до о.т. 137, район М., [населено място]“, съгласно действащия регулационен план на м. „М. Г“, одобрен с Решение № 551 по Протокол № 45 от 29.07.2009 г. на СОС, предвиждащ изграждане на обект публична общинска собственост. Със заповедта е определено обезщетение в размер на 2800,20 лева.

За изясняване на спора от фактическа страна са приети извадки от действащия план за регулация и застрояване на м. „М. Г“, одобрен с Решение № 551 по Протокол № 45 от 29.07.2009 г. на СОС, както и Заповеди за изменение на плана за регулация от 2004 г., Заповед за частично изменение от 23.11.1998 г. и архитектурни планове на жилищна сграда в УПИ Х.-2112, кв. 13, м. „М. Г“, [населено място].

Представени са още нотариален акт № 45/24.11.2020 г., нотариален акт № 174/16.07.2020 г. и нотариален акт № 112/12.11.2020 г., както и ползваните при изготвянето на експертните оценки нотариален акт № 73/15.05.2020 г. и нотариален акт № 34/16.09.2020 г.

Вещото лице, изготвило основното заключение, дава информация, че имотът попада в устройствена зона „Жс“ и в трета ценова зона, съгласно Решение № 2 по протокол № 44/08.06.1998 г. на СОС. От заключението става ясно, че според плана, действал преди настоящия, послужил за отчуждение, имотът е бил отреден за „Жс“, озеленяване, спорт и трафопост. Установява се още, че отчуждаваните имоти са включени в ПУП, одобрен с Решение № 551 по Протокол № 45 от 29.07.2009 г. на СОС.

За определяне на оценката експертът е ползвал нотариален акт № 45/24.11.2020 г., нотариален акт № 174/16.07.2020 г. и нотариален акт № 112/12.11.2020 г. Експертът е изключил ползваните при изготвянето на експертните оценки нотариален акт № 73/15.05.2020 г. и нотариален акт № 34/16.09.2020 г., тъй като попадат в четвърта ценова зона, а за единия допълнително се установява, че се касае за имот, попадащ в две устройствени зони – „Жс“ и „Тти“. Намерил е, че обезщетението по ползвани аналози възлиза на 10 338,13 лева за имот с проектен идентификатор 68134.4085.6512, с площ от 10 кв. м. и 40 318,71 лева за проектен идентификатор 68134.4085.6511, с площ от 39 кв. м.

Допълнително е посочено, че в отчуждаваните части са налични подобрения в имота (подравняване на терен, ограда, парково осветление и озеленяване), които са на обща стойност 4 494,51 лева.

Съдът кредитира заключението на вещото лице, тъй като е подробно, обосновано, намиращо опора в доказателствения материал по делото и извършено след личен оглед на място, позволяващ установяване на действителното състояние на имота.

Правилно вещото лице е изключил използваните сделки в експертните оценки, изготвени в производството пред органа. Това е така, тъй като сделките се отнасят за имоти, попадащи четвърта ценова зона, а настоящият имот попада в трета ценова зона, както и че имотът по една от сделките попада в две устройствени зони – „Жс“ и „Тти“. По този начин използваните от органа сделки не отговарят на изискването за близост с до отчуждавания имот, регламентирано в § 1, т. 3, б. „а“ (имоти, които се намират в една и съща ценова зона с отчуждавания имот-в урбанизираните територии), вр. § 1, т. 2 от ДР на ЗОС.

Споделят се изводите на вещото лице за използване на нотариален акт № 45/24.11.2020 г., нотариален акт № 174/16.07.2020 г. и нотариален акт № 112/12.11.2020 г. при определяне на обезщетението за отчуждаване. Това е така, тъй като тези сделки отговарят на изискването на § 1, т. 2 от ДР на ЗОС, според която „Пазарни цени на имоти със сходни характеристики“ са осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба,

замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота. Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в службата по вписванията по местонахождението на имота са вписани повече от двадесет сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните вписани двадесет сделки.

Не се споделят възраженията, че не следва да се ползва нотариален акт № 112/12.11.2020 г., доколкото в съдебно заседание вещото лице поясни, че имотът не е бил застроен към момента на сключване сделката, а и в документа за собственост не е отразено застрояване на имота.

Следва да се отбележи, че в имота са установени подобрения, видно от заключението, изготвено след извършен оглед на мястото. Със заповедта по чл. 25, ал. 2 от ЗОС се определя обезщетение както за отчуждавания имот, така и за извършените в него строежи и подобрения. В този смисъл към обезщетението за имотите следва да бъде прибавена и стойността на подобренията в тях, описани от вещото лице. Неоснователно е възражението на вещото лице, че същите са незаконни строежи и съобразно чл. 22, ал. 14 ЗОС не се дължи обезщетение. В настоящия случай не подлежи на разрешителен режим извършените подобрения, т. е. не се изисква разрешение за строеж. Допълнително следва да се отбележи, че от изготвения снимков материал към заключението на експертизата е очевидно, че оградата не надвишава 0,6 м, т. е. по силата на чл. 151, ал. 1, т. 11 ЗУТ не се изисква разрешение за строеж.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 27, ал. 1 ЗОС, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и от надлежна страна, адресат на акта.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е с целта на закона. При проверката съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Оспорените заповеди са издадени от компетентен административен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 25, ал. 2 ЗОС, а именно кметът на Столична община.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на двете заповеди - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 АПК и чл. 25, ал. 2 ЗОС, като е посочен издателят на заповедите, причината, поради която имотите се отчуждават, размерите на обезщетението, индивидуализирани са имотите, за отчуждаването на които ще бъде изплатено обезщетението, както и е посочена площта, която се отчуждава. Изложени са фактическите и правни основания за издаването на заповедите. Не се споделят възраженията за липсата на индивидуализация на отчуждаваните части от имота, тъй като изрично са посочени съответните проектни идентификатора по съответните скици – проекти, т. е. налице препратка към документ, указващ отчуждаваната реална

част от имота.

Административното производство се е развило по реда на Глава III от ЗОС. С издаването на оспорената заповед кметът на Столична община е упражнил правомощието си по чл. 25, ал. 2 ЗОС да издаде заповед за отчуждаване на недвижим имот във връзка с реализацията на обект - публична общинска собственост съгласно ПУП, одобрен с влязъл в сила административен акт.

Във връзка с наличие на отчуждителната нужда за общината от реализацията на обект публична общинска собственост, е публикувано обявление, с което са уведомени собствениците на поземлени имоти, отредени за улица – публична общинска собственост за предстояща процедура по отчуждаване, във връзка с реализация на обект: „Изграждане на [улица]от о.т. 148 през о.т.152-165-166 до о.т.167 и от о.т. 148 през о.т. 136-126-109 до о.т. 104 и о.т. 148 през о.т. 139-125 до о.т. 137, район М., [населено място]“. Налице са доказателства за спазване на процедурата по чл. 25 от ЗОС - публикувани са обявления в два централни и един местен ежедневник, както и електронния портал на Столична община. Съдържанието на обявлението отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 ЗОС. Заповедта е издадена не по-рано от един месец след публикуване на обявлението.

Съдът намира за наличието на допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като изпратеното по реда на чл. 22, ал. 3 ЗОС възлагателното писмо изх. № СОА21-ТД26-1033 от 29.01.2021 г. на кмета на Столична община не се отнася за имотите, предмет на двете отчуждителни заповед, а именно имоти с проектни идентификатори 68134.4085.6511 и 68134.4085.6512, съставляващи част от имот с идентификатор 68134.4082.6452.

Неоснователни са твърденията, че т. 5 от възлагателното писмо се отнася за процесните имоти, обосновано с разбирането, че имот с идентификатор 68134.4082.6452 е бил исторически част от имот идентификатор 68134.4082.814. Посоченото е ирелевантно, тъй като имотите се описват според актуалните им данни, а и в случая въобще не съществуват посочените т. 5 проектни идентификатори (68134.4082.6500 и 68134.4082.6501.2) или поне, че същите съответстват на отчуждаваните проектни идентификатори (например първоначално да са определени едни номера и впоследствие а са променени). Дори това да е допустимо, следва да се посочи, че към момента съществува имот идентификатор 68134.4082.814 и това възлагателно писмо се отнася за този имот, а не за имота, от който се отчуждават реални части. Не е възможно да се презюмира възлагането на оценка за имот, който не е отразен във възлагателното писмо.

Наличието на възлгане по реда на чл. 22, ал. 3 ЗОС е от съществено значение, тъй като определя едногодишния периода, през който се преценява наличието на вписани сделки, необходими за определянето на равностойното обезщетение арг. на § 1, т. 2 ДР на ЗОС. В този смисъл липсата на възлагане опорочава възможността за определяне на дължимото обезщетение, което е съществено процесуално нарушение, тъй като ограничава правата на собственика на отчуждения имот, а и води до невъзможност впоследствие обезщетението да се определи от съда.

Горният извод за наличието на съществено процесуално нарушение не се променя от обстоятелството, че са изготвени експертни оценки. В същите е отразено, че се касае за възлагане от 17.12.2020 г. (такова по делото липсва) и в противоречие с това е съобразен едногодишния период от 29.01.2020 г. до 29.01.2021 г., който се поддържа от ответника

В тази връзка изготвянето на оценките не може да доведе до категоричен извод за определяне на датата на възлагане, което е релевантно обстоятелство за определяне на дължимото обезщетение. Това означава, че допуснатото съществено процесуално нарушение е довело до неправилно прилагане на материалния закон, свързан с парично обезщетение, като това нарушение не може да бъде отстранено от съда чрез изменение на акта, доколкото не е ясна датата на възлагане, с което действие на практика се поставя началото на отчуждителното производство.

Нарушен е материалният закон.

Съгласно чл. 21, ал. 1 ЗОС имоти собственост на физически или на юридически лица, могат да бъдат отчуждавани принудително за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти - публична общинска собственост или на одобрен подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти от първостепенно значение - публична общинска собственост, за който има влязло в сила разпореждане за допускане на предварителното му изпълнение, както и в други случаи, определени със закон, след предварително и равностойно парично или имотно обезщетение.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗОС води до извод, че отчуждителното производство се развива въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти - публична общинска собственост, като в случая се касае за реализация на обект: „Изграждане на [улица]от о.т. 148 през о.т.152-165-166 до о.т.167 и от о.т. 148 през о.т. 136-126-109 до о.т. 104 и о.т. 148 през о.т. 139-125 до о.т. 137, район М., [населено място]“, съгласно действащия регулационен план на м. „М. Г“, одобрен с Решение № 551 по Протокол № 45 от 29.07.2009 г. на СОС, предвиждащ изграждане на обект публична общинска собственост. Това решение на СОС по реда на чл. 129, ал. 1 ЗУТ е разгласено чрез обнародването му в Държавен вестник, бр. 68 от 25.08.2009 г., като по делото липсват данни да е оспорвано, т. е. същото е влязло в сила на 09.09.2009 г.

Съгласно чл. 208, ал. 1 ЗУТ срокът за започване на отчуждителните процедури по Закона за общинската собственост на недвижими имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична общинска собственост, е десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура по чл. 64 - публична собственост на общините. В настоящия случай се касае за изграждане на обект, представляващ улица, а същата е част от техническата инфраструктура по чл. 64 ЗУТ, поради което десетгодишният срок по чл. 208, ал. 1 ЗУТ е започнал да тече на 09.09.2009 г. и е изтекъл на 09.09.2019 г.

Характерът на сроковете по чл. 208 ЗУТ е преклузивен и с изтичането на срока се преклудира възможността за отчуждаване по реда на Закона за общинската собственост, в който смисъл са дадените разяснения в Тълкувателно решение № 4 от 02.11.2016 г. по тълк. д. № 6/2015 г. на Върховен административен съд. По този начин законодателят е поставил краен срок на публичноправния субект, действащ чрез органите си, до кога ще има право валидно да започне едно мероприятие - това по отчуждаването. Обстоятелството, че отчуждителното производство не започва в предвидените срокове от влизането в сила на плана, е сериозна индиция, че нуждите не са такива важни общински, които не могат да бъдат задоволени по друг начин. Това сочи на отпаднал отчуждителен интерес, отчуждаването е ненужно - липсва един

от елементите на предвидения в закона фактически състав, който трябва да е налице за законосъобразното извършване на отчуждаването - нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин.

В настоящия случай не е иницирирано отчуждително производство преди 09.09.2019г., когато е изтекъл преклузивният десетгодишен срок по чл. 208, ал. 1 ЗУТ. Нещо повече ответникът твърди, че отчуждението е започнало едва през месец януари 2021 г., което е много след изтичането на срока по чл. 208, ал. 1 ЗУТ. Изтичането на преклузивния срок има за последица автоматичното прекратяване на субективното право на кмета на Столична община да се започне отчуждаване за реализация на процесния обект.

Неоснователно ответната страна се позовава на разпоредбата на § 23 от Преходите и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на закона за устройство и застрояване на Столична община (обн. ДВ, бр. 31 от 10.04.2018 г.), тъй като същата е обявена за противоконституционна с решение № 10 от 26.07.2022 г. по конституционно дело № 21 от 2021 г. по описа на Конституционния съд на Република България.

Предвид гореизложеното съдът намира, че оспорените заповеди са незаконосъобразни, поради което същите следва да се отменят.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, направените от оспорващия разноси по делото, следва да се възстановят от бюджета на органа, издал отменения акт. В случая са направени следните разноси по делото: 100 лева за държавна такса, 500 лева за депозит за вещо лице, 5 лева за съдебно удостоверение и 400 лева за адвокатско възнаграждение (видно от договор за правна помощ и платежно нареждане за изплащане на хонорар), т. е. общо 1005 лева.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. Второ АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Арт декор 2004“ ООД Заповед за отчуждаване на поземлен имот № СОА21-РД40-145/03.11.2021 г. на кмета на Столична община.

ОТМЕНЯ по жалба на „Арт декор 2004“ ООД Заповед за отчуждаване на поземлен имот № СОА21-РД40-146/03.11.2021 г. на кмета на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Арт декор 2004“ ООД сумата в размер на 1005 лева, представляваща направени по делото разноси.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: